

Diplomová práce umožnila poukázat na zajímavé souvislosti při dětském vypravování pohádek. Pohádka se ukázala z teoretického hlediska jako žánr obtížněji uchopitelný, který přitahoval pozornost mnoha autorů a postupně našel své uplatnění především pro dětský věk. Pro dětské období je tento žánr stejně jako vypravování velmi typický a to jak v domácím, tak i školním prostředí.

Cílem bylo vymezit strukturní náležitosti vypravování pohádek. Výzkum prováděný na vzorku dětí páté třídy umožnil konkrétně vymezit strukturní náležitosti těchto vypravování. Byly využity materiály z vypravování reproduktivního i produktivního.

Ukázalo se, že pro děti páté třídy je struktura vypravování tvořena 24 různými typy pohádkových funkcí jednajících osob. Ačkoli děti nevyužívají celkový soubor funkcí, jsou za použití daného počtu schopny vystihnout základní strukturu pohádky. V reproduktivním vypravování se ukázala jako problematičtější pohádka Modrovous, která se jeví jako náročnější na uchopení.

V případě obou typů vypravování řada funkcí absentovala. I přesto se ukázalo, že děti jsou schopny tvořit základní strukturu za pomoci funkcí úvodních a závěrečných, funkce škůdcovství/nedostatek náležející k expozici, funkcí komplementárních a funkcí „dárce“.